

(4) அறிக்கை அளித்தல்

அரசினர் உறுதிமொழிக் குழுவின் ஐந்தாவது அறிக்கை

திரு. இ. எஸ். தியாகராசன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை அரசினர் உறுதிமொழிக் குழுவின் ஐந்தாவது அறிக்கையை இப்பேரவைக்கு அளிக்கிறேன்.

(5) அரசினர் தீர்மானங்கள்

(அ) தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை நடைமுறை விதிக் குழுவின் பரிந்துரைகளின் மீதான இறுதி அறிக்கைக்குப் பேரவையின் ஒப்புதல் குறித்து

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, “10—8—1973-ம் நாளன்று அவை முன் வைக்கப்பட்ட தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை நடைமுறை விதிக் குழுவின் பரிந்துரைகளின் மீதான இறுதி அறிக்கைக்கு @ இப்பேரவை ஒப்புதல் அளிக்கிறது”. என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிக்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, I wish to speak a few words on this resolution moved by the Hon. Leader of the House. I am afraid that the amendment of certain rules made by the Rules Committee have to be properly examined in this House. I request every Member of the House to give his very careful consideration to the major changes that have been brought about by the Rules Committee. Certain drastic changes which are not at all found in any of the Rules of other States have been brought about by these amendments made by the Rules Committee. For instance, let me say one thing. Take Article 179 (c) which states :—

A member holding office as Speaker or Deputy Speaker of an Assembly—

(c) may be removed from his office by a resolution of the Assembly passed by a majority of all the then Members of the Assembly.

There is again a proviso which states :

Provided that no resolution for the purpose of clause (c) shall be moved unless at least fourteen days' notice has been given of the intention to move the resolution :

@ 124-128-ம் பக்கங்களில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1973 ஆகஸ்ட் 11]

[Dr. H. V. Hande]

There is another proviso which reads:—

Provided further that whenever the Assembly is dissolved, the Speaker shall not vacate his office until immediately before the first meeting of the Assembly after the dissolution.

In other words it is very clearly laid down in the Constitution that fourteen days notice is required for a resolution for removal of Speaker.

Now let us see what has been done by the Rules Committee. Rule 16 of our Rules has been amended. It says that in case of contravention of the procedure laid down, the House may continue its sitting either with the Deputy Speaker or a Member of the panel of Chairman or any other member elected, *ad hoc* by the House, in the Chair. It is further said that immediately after a 'No Confidence' resolution against the Speaker has been given, it shall immediately find a place on the Agenda as a first item. It has also been said that if there is a 'No Confidence' motion against the Speaker and there is also a 'No Confidence' motion against the Ministry, the motion expressing 'No Confidence' against the Speaker shall have priority. But my submission is this. Supposing 14 days' notice is not there, that clause is not satisfied. Then what would happen? For the no-confidence motion against the Ministry, there is already sufficient notice and it should get priority. Supposing the Assembly meets on the 1st of a month, then on the same day a no-confidence motion against the Ministry can be brought. But supposing the no-confidence motion against the Speaker has been given four days earlier, that motion will have to wait for maturing for the expiry of the 14 days notice. So, according to the rule, a no-confidence motion against the Ministry cannot be brought. If it is a short session of seven days, we will not be able to bring the motion.

பதினான்கு நாட்கள் ஆவாததான் கொண்டு வர முடியும். சில நேரங்களில் சட்ட மன்றம் ஏழு நாட்களில் கூட முடிந்து விடும். அதற்கு முன்னே அமைச்சரவை மீது 'நோ காண்டிடன்ஸ் மோஷன்' கொடுத்து விட்டால், அதை எடுத்துக் கொள்ள வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடும். சட்டத்திற்கு விரோதமாக இந்தத் திருத்தம் இருக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கொஞ்சம் யோசனை செய்து கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1973 ஆகஸ்ட் 11]

பதினான்கு நாட்களுக்கு முன்பாக “தபாநாயகர் மேல் நோ-கான்பிடன்ஸ் மோஷன் கொண்டு வரப்படுமானால்” அது சட்டத்திற்கு விரோதமாக இருக்கும். ஆகவே கொண்டுவர முடியாது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட சட்டத் திருத்தங்கள் கொண்டுவருகிறபோது நாம் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த சூல் 53-ல் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால்

In Rule 53, it is said : “ On receipt of a notice under rule 52, a motion for leave to move the resolution shall be entered in the list of business in the name of the member concerned on the day of the meeting immediately after the expiry of the fourteen days’ notice as required under Article 179 of the Constitution இப்படி சிக்கலான நிலைமை வந்தால் அந்தச் சிக்கலை எப்படித் தீர்ப்பது? இதிலேயே கூட போட்டிருக்கிறது திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும், திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் அவர்களும் கூறியிருக்கிறார்கள்.

‘No-confidence Motion against the Ministry should get precedence’.

அவர்கள் இருவரும் சொல்லி இருக்கும் அபிப்பிராயம் நல்ல கருத்து. உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன், சபாநாயகர் மீது நோ-கான்பிடன்ஸ் மோஷன் வருகிற நேரத்தில் அதை முதலில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் சபாநாயகர் இந்தச் சபையை தேதி குறிப்பிடப்படாமல் ஒத்திவைக்கிறேன் என்று சொல்வதற்குக் கூட உரிமையிலலை யென்றால் என்ன அர்த்தம்?

After saying that the Speaker shall adjourn the House to the next sitting in the same meeting or *sine die* :

Provided further that the House shall not be adjourned *sine die* or to a day beyond the next sitting except on a motion adopted by the House.

சபாநாயகரின் அடிப்படை உரிமை பறிக்கப்பட்டிருக்கிறது, உங்களைத் தனிப் பட்ட வகையில் சொல்லவில்லை. ஆபீஸ் ஆப் ஸ்பீக்கரைப் பற்றிக் தான் சொல்கிறேன். சபாநாயகரைப் பற்றிப் பேசினால் அது உரிமைப் பிரச்சனையாகும். நீங்கள் அதைப் பற்றிப் பேசக்கூடாது என்று சொல்வீர்கள். நான் அதற்கு மதிப்புக் கொடுக்கவேண்டும். நான் சொல்வது ஆபீஸ் ஆப் ஸ்பீக்கர். சபாநாயகர் தேதி குறிப்பிடப்படாமல் மீண்டும் சந்திப்போம் என்று சொல்வதற்குக்கூட உரிமையிலலை. அதற்குக் கூட

1973 ஆகஸ்ட் 11] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

சபையின் முன்னவர் ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து இங்கே ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய அகில இந்தியா விலும் எந்தச் சட்டமன்றத்திலும் இந்த முறை இல்லை. பாராளுமன்றத்தில் கூட இந்த முறை இல்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையை இங்கே புதிதாக உருவாக்கியிருக்கிறீர்கள். அது எந்தக் காரணத்திற்காக இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பது வேறு பிரச்சனை. அதற்குள்ளே நான் போக வில்லை. அதைப் பேச ஆரம்பித்தால் வாய்ப்புக் கொடுக்க மாட்டார்கள். ஆனால் நான் அதை டிஸ்பன்டு செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன்.

ஒரு குறிப்பிட்ட காரணத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு முக்கியமாக உள்ள ஒரு உரிமையை, சபாநாயகருக்கு உள்ள உரிமையைப் பறிப்பது நியாயமா? சபாநாயகர் போஸ்ட் என்பது ஒரு பொதுவான பதவி. அகில இந்திய சபாநாயகர்கள் மாநாட்டில் கூட அது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. திரு. சஞ்சீவி ரெட்டி அவர்கள் கூட அதை ஒப்புக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு திரு. தில்லான அவர்கள் கூட அதே கருத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள். சபாநாயகர் அவர்கள் மன்றத்திற்கு, எல்லோருக்கும் பொதுவாக உள்ளவர்கள். சபாநாயகர் சபையின் நடுநாயகமாக இருப்பவர்கள். அப்படிப்பட்ட சபாநாயகருக்கு உள்ள உரிமைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன இதனுடைய விளைவு என்ன ஆகும் என்றால்,

I may be permitted to strike a note of warning. By implementing this rule, I am afraid the office of Speaker will lose its independent character.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சுருக்கமாகச் சொல்லுங்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை. நான் 2-3 நிமிடங்களில் முடித்து விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேசுங்கள், பேசவேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை, சுருக்கமாகச் சொல்லுங்கள் என்றுதான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: எல்லோருக்கும் நல்லதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். நாளைக்குக் கோர்ட்டுக்குப்போய் 'அல்டிரா வயர்ஸ்' என்று வந்தால் இந்தக் கருத்தை நாம் சொல்லாமல் விட்டு விட்டோமோ என்று நினைக்கக் கூடாது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். நம்முடைய திரு. சின்னசாமி

**தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை நடை முறை விதிக்குழுவின்
பரிந்துரைகளின் மீதான இறுதி அறிக்கைக்குப்
பேரவையின் ஒப்புதல் குறித்து**

[டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே] [1973 ஆகஸ்ட் 11]

கூட ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்தத் திருத்தத்தின் மூலம் ஆபீஸ் ஆப் தி ஸ்பீக்கர், லீடர் ஆப் தி ஹவுஸ்க்கு பயப்படும் நிலை உருவாகிறது. நான் யாரைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. இதனால் வலிக்கருடைய இன்டிபென்டன்ட் கோக்டர் பாதிக்கப்படுகிறது, என்கிற சவலை யால்தான் நான் இந்த நேரத்தில் இதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில் இன்னொன்றையும் சொல்கிறேன். இப்படி ஆபீஸ் ஆப் தி ஸ்பீக்கர், லீடர் ஆப் தி ஹவுஸ்க்குக் கட்டுப்பட்டு இருப்பது என்றால் என்ன வரும்? லீடர் ஆப் தி ஹவுஸ், அல்லது சீப் மினிஸ்டர் யாராக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் சொல்வது தான் நியாயம் என்று ஆகிவிடும். அவர்கள் எடுக்கும் முடிவு தான் நியாயம் என்று ஆகிவிடும். காரணம், ஒரு பார்ட்டியில் முடிவு எடுக்கும் உரிமை அவர்களுக்குத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, மறை முகமாக ஆபீஸ் ஆப் தி ஸ்பீக்கர், ஆபீஸ் ஆப் தி சீப் மினிஸ்டருக்கு பயப்படும் நிலை உருவாகியிருக்கிறது.

He will have to act to the wishes of the Chief Minister. The office of the Speaker will become a play-thing in the hands of the Chief Minister, in the hands of the ruling party and in the hands of the Leader of the House.

என்கிற அச்சத்தை நான் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே இன்னும் பல சூல்களை மாற்றியிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி விரிவாகப் பேசலாம். உதாரணமாக 42 நாட்களுக்குள் ஒரு கேள்வி கேட்டால் பதில் வரவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது பாராட்டத் தக்கது. அதைச் சந்தோஷமாக ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் இன்னொன்றையும் சொல்கிறேன். ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் போடுகிற நேரத்தில், சபாநாயகர் சொல்கிறார்கள், இது ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தின் கீழ் வராது. கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானமாகக் கொண்டு வாருங்கள் என்று. நாங்களும் ஏற்றுக்கொண்டு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுக்கிறோம். அதற்கும் ஒரு நாள் வாய்ப்பு வைத்தால் நன்றாக இருக்கும். கால் அடென்ஷன் 8 நாட்களுக்குள் கொடுக்கலாம் என்று அதற்குள் சில நேரங்களில் சபை முடிந்து விடுகிறது. இப்போது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதால் அது நான்கு நாட்களாக விவாதம் நடைபெற்றது; இல்லையென்றால் 4-5 நாட்களில் முடிந்துவிடும். நாம் அட்ஜெர்ன் மென்ட் மோஷனுக்கு என்ன முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறோமோ அந்த

1973 ஆகஸ்ட் 11] [டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே]

அளவுக்கு முக்கியத்துவம் காலின் அடென்ஷனுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். இப்படிக் கொடுப்பதன் காரணமாக ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்களும் சில பிரச்சனைகள் குறித்து காலின் அடென்ஷன் நோட்டீஸ் கொடுக்க முடியும். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அட்ஜென்மென்ட் மோஷன் கொடுக்க முடியாது. ஆகவே ஆளும் கட்சிக்காரர்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் வகையில் காலின் அடென்ஷனுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சூனின் பார்ட்டியைச் சேர்ந்தவர்களும் கொண்டுவரலாம். ஆளும் கட்சியினருக்கு இது ரொம்பவும் உபயோககரமாக இருக்கும். அவர்களும் காலின் அட்ஜென்ஷன் நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். காலின் அட்ஜென்ஷன் நோட்டீஸ் கொடுத்துவிட்டால் இந்த நாட்களுக்குள் பதில் வரவேண்டும் என்று வரம்பு கிடையாது. 42 நாட்களுக்குள் எப்படி ஸ்டார்டு குவெஸ்டிண்ட்ஸ்க்கு பதில்கள் வரவேண்டுமென்று வரம்பு விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதே மாதிரி கன்வென்ஷன்களோ அல்லது சட்டத்தைத் திருத்துவதன் மூலமாகவோ காலின் அடென்ஷன் நோட்டீஸ் களுக்கு உடனே தான்கு நாட்களுக்குள் பதில் வரவேண்டும் என்று வரம்பு விதிக்கவேண்டும். அட்ஜென்மென்ட் மோஷன் நோட்டீஸ்க்கு என்ன பிரையாரிடி கொடுக்கப்படுகிறதோ, அதே பிரையாரிடி இதற்கும் கொடுக்க வேண்டும். அட்ஜென்மென்ட் மோஷன் நோட்டீஸ் கொடுத்தால் எப்படி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உடனே கலெக்டரோடு டெலிபோனில் தொடர்பு கொண்டு எல்லா விஷயங்களையும் அவசரமாக சேகரிக்கிறார்களோ, இரண்டு நாட்களுக்குள் முழு விபரங்களையும் சேகரித்துத் தருகிறார்களோ அம்மாதிரி ஒரு நினைவை ஏற்பட்டு காலின் அட்ஜென்ஷன் நோட்டீஸ் கொடுத்தாலும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பது நன்றாக இருக்கும். அதையும் இந்த நேரத்தில் இந்த சபையினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

மு.ப.
10-30

ஒட்டுமொத்தமாக சபாநாயகரை ரிமூவ் செய்யக்கூடிய முறைகள், சபாநாயகர் உள்ளே உட்கார்த்திருக்கக்கூடிய நேரத்தில் டெப்யூடி ஸ்பீக்கர் அல்லது சேர்மன் சபையை நடத்தக்கூடிய வாய்ப்புகள்பற்றி சூல்ஸில் உருவாக்கிய முறைகள் ஆகியவைகளை நான் மிக வன்மையாக அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக ஆட்சேபிக்கிறேன். இந்தச் சபை அவைகளை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சியினரைக் கொண்டு ஒரு குழுவைப் போட்டு இதைப் பரிசீலித்து பிறகு கொண்டு வரலாம் என்று நினைக்கிறேன். அம்மாதிரி வரவில்லை ஆகவே தி காண்டிடியூஷன் என்று போய்விடக்கூடாது. மீண்டும்

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1973 ஆகஸ்ட் 11]

இதை குழுவுக்கு அனுப்பி in the light of the discussion that has taken place in the House என்ற முறையிலே இதை விவாதித்து முடிவு செய்பவெண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்காக வேண்டுமென்றாலும் ஒரு ஸ்பெஷல் கமிட்டி போடலாம். முதலமைச்சர், ஸீடர் ஆஃப் தி ஹவுஸ், சட்ட அமைச்சர் ஆகியோரை வைத்துக்கொண்டு புதியதாக சபாநாயகராக நீங்கள் வந்திருக்கிறீர்கள், இவர்கள் எல்லோரையும் சேர்த்து ஒரு குழுவைப் போட்டுப் பரிசீலனை செய்தால் நன்றாக இருக்கும். நிச்சயம் சொல்லுகிறேன். 14 நாட்கள் என்றால் நிச்சயம் அது அடிப்பட்டுப் போய்விடும். அல்ட்ரா வைரிஸ் ஆஃப் தி கான்ஸ்டிடியூஷனாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். டாக்டர் ஹாண்டே சொல்கிறாரே என்று என் பேரில் கோபம் இல்லாமல் நல்ல யோசனை என்ற நிலையில் அதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். நான் அப்ஜெக்டிவாக சொல்கிறேன். தயவு செய்து மன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் இதை அப்ஜெக்டிவ் மனப்பான்மையுடன் வந்துக் கொண்டு, இதை இப்பொழுது திராக்கித்து, ரூல்ஸ் கமிட்டிக்குத் திரும்பவும் பரிசீலனைக்கு அனுப்பவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இதை மிக வன்மையாக ஆட்சேபிக்கிறேன் என்று சொல்லி, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் ஸார், ரூல்ஸ் கமிட்டியின் ஒரு உறுப்பினர் என்ற முறையிலே நான் இப்பொழுது பேசுவதிலேயே சில ரெஸ்ட்ரிக்டிவ்ஸ் இருக்கின்றன என்பதை உணர்கிறேன். ரூல்ஸ் கமிட்டியில் பல எ்ஷிபங்களைப் பற்றி விவாதம் நடந்து, ரூல்ஸ் கமிட்டி ரிபோர்ட்டு இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 7 தினங்களுக்குள் அதற்குத் திருத்தம் கொடுக்கவேண்டும் என்ற முறையிலே நான் திருத்தங்கள் கொடுத்திருந்தேன். அந்தத் திருத்தங்களை மீண்டும் ரூல்ஸ் கமிட்டி பரிசீலனை செய்து ஏற்றுக்கொள்ளாத நிலைமையில் இப்பொழுது இந்த ரிப்போர்ட்டு வந்திருக்கிறது.

இந்த ரிபோர்ட்டில் வந்திருக்கக்கூடிய சில அம்சங்கள் எந்த நோக்கத்தில் வந்திருக்கிறது என்பதைப் பற்றியும், இதைப் புனர்ப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்பதற்காகவும் நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். ஏனென்றால் அந்தத் திருத்தங்களை நான் வலியுறுத்த முடியாது.

ஏற்கெனவே ஸ்பீக்கருடைய அதிகாரங்களைப் பற்றியும், மற்றும் பல விஷயங்களைப் பற்றியும் ரூல்ஸ் கமிட்டி பல நல்ல சிபார்சுகளைச் செய்திருக்கிறது. குறிப்பாக நாம் கேள்வி போட்டால் எத்தனை நாட்களுக்குள் பதில்

[1973 ஆகஸ்ட் 11] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

வரவேண்டும், போன்ற விஷயங்களில் மேலவை எப்படி சில கருத்துக்களை நுல்லில் கொண்டு வந்திருக்கிறதோ அதே மாதிரி இந்த அவையிலும் கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. There are many salutary provisions. ஆனால் ஆட்சேபணைக்குரியது. நம்முடைய விதி 16, விதிகள் 52, 53, 54 ஆகியவைகளுக்கான திருத்தங்கள் தான் ஆட்சேபணைக்குரியவை. நான் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். 242 விதியின்படி

‘The Speaker shall have power to regulate the conduct of business of the Assembly in all matters not provided for in the Constitution or the rules.’ This is called residuary powers. இதைக் கூட. மாற்றவேண்டும் என்ற ஒரு கருத்து வந்தது. பிறகு அது அப்படியே இருக்கட்டும் என்று அப்படியே விடப்பட்டுவிட்டது. அப்படியிருக்கும்பொழுது, ஸ்பீக்கருக்கு இந்தப் பவரைக் கொடுத்துவிட்டு, சில இடங்களில் ஸ்பீக்கருடைய பவரை எடுத்துக்கொள்வது என்று வருவது முறண்பாடாக இருக்கிறது.

Dr. Hande has very ably pointed out about the Office of the Speaker and not about the person who is occupying the Office. The Office of the Speaker is a very high office more or less a judicial office.

அப்படி ஒரு ஜூடிஷியல் ஆபீஸரிடம் டிஸ்கர்ஷன் இருக்கக்கூடாது என்ற அளவுக்குக் கொண்டு வருவது என்று சொன்னால் அது சரியாக இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். ஏற்கனவே நம்முடைய 16, 17 விதிகளைப் பார்த்தால்

‘The Speaker or person presiding shall have power to adjourn the Assembly from time to time within a session. என்று போட்டு, விதி 17-ல் When the Assembly has been adjourned to a particular date, the Speaker may summon the Assembly for an earlier or later date.’

என்று போட்டு இந்த அதிகாரம் ஸ்பீக்கருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சில சமயங்களில் அதைத் தவறாகப் பயன்படுத்தலாம். நான் இல்லை என்று சொல்லவில்லை. அதை செக் பண்ணுவதற்கு என்ற முறையில் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தங்கள்—அதை நான் முழுவதும் வாசிக்க விரும்பவில்லை—எப்படி வந்திருக்கின்றன என்றால், ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் சபையினுடைய அங்கீகாரம் பெற்றுத் தான் ஸ்பீக்கர் செய்ய வேண்டும் என்ற அளவுக்கு வந்திருக்கிறது. இவை அட்ஜர்ன்மெண்டு போன்ற

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 ஆகஸ்ட் 11]

விஷயங்களில் கூட அந்த அளவுக்குப் போகிறது. தாங்கள் கொடுக்கின்ற ரூலிங் கூட சபையினுடைய அங்கீகாரம் பெற்றிருக்கவேண்டும் என்ற அளவுக்குக் கூட சென்றுவிடலாம்.

நேற்று கூட உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தேன். பிரிவிலேஜ் ரூலேஷனின் வரும்பொழுது பிரைமா பாஸி கேஸ் இருக்கிறது என்று தங்களுக்குத் தோன்றினால், ஹவுஸில் மெஜாரிடி கிடைக்காது என்ற நிலைமையில் அதைத் தாங்களே ஸுவோ மோடுவாக பிரிவிலேஜ் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு அனுப்பலாம். ஸ்பீக்கருக்கு அத்தகைய அதிகாரம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதே முறையில் தான் மற்ற சட்டமன்றங்களுடைய விதிகளும் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, அது போன்ற பவர்ஸை ஸ்பீக்கரிடமிருந்து எடுத்துவிடுவது சரியில்லை என்பது என்னுடைய கருத்து.

அதே மாதிரி விதிகள் 52, 53, 54 ஸ்பீக்கரை வெளியேற்றக்கூடிய விதிகள். மிக முக்கியமான பிரச்சனை என்ற அளவில் திருத்தங்கள் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கின்றன. பொதுவாக கேள்வி நேரத்திற்குப் பிறகு என்னென்ன விஷயங்கள் எழுப்பப்படலாம் என்று விதிகளிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கால் அட்டென்ஷன் வரலாம், அட்ஜர்ன்மெண்டு மோஷன் நோடீஸ் வரலாம், பிரிவிலேஜ் மோஷன் வரலாம் அல்லது நோ கான்பிடன்ஸ் அல்லது சென்ஷர் மோஷன் வரலாம், மோஷன் ஃபார் தி ரிமுவல் ஆப் தி ஸ்பீக்கர் வரலாம். இப்படி 4, 5 விஷயங்கள் வரலாம். அப்படி வருகிறபொழுது எதற்கு பிரைமாரிடி என்ற கேள்விக்கு இன்றைக்கும் பல சட்டமன்றங்களில் நிதானம் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. அதைப்பற்றித் தாங்கள் தெளிவாக ரூலிங் கொடுக்கலாம். இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்னவென்றால், எந்த விஷயமாக இருந்தாலும், அரசாங்கத்தின் பேரில் நோ கான்பிடன்ஸ் இருந்தாலும் சரி—நோ கான்பிடன்ஸ் மோஷனுக்கு அவகாசம் தேவை இல்லை, இதைப் பக்குவமாக அன்றைக்கே கொடுத்து அன்றைக்கே எடுக்கச் சொல்லலாம். ஆனால் ஸ்பீக்கர் ரிமுவல் சம்பந்தமாக கான்ஸ்டிடியூஷனில் ப்ரொவிஷன்ஸ் வைத்து 14 நாட்கள் நோட்டீஸ் இருக்க வேண்டும் என்ற நிலை இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு அதை என்று எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதற்குத் தேதி நிச்சயம் செய்வதற்கு சில ஏற்பாடுகள் இருக்கின்றன 14 நாட்கள் ஆனவுடனேயே ஸ்பீக்கர் ரிமுவல் மோஷன் எடுத்துக் கொள்ளப் படவேண்டும் என்பது போன்ற முறையில் ஒரு திருத்தம் வருவது சரிதானா. ஏற்கெனவே, விதிகள். 52, 53, 54, 16, 17 இவைகளைப் பொறுத்தவகையிலே ஸ்டேண்டிங் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. இவற்றிற்கு திருத்தங்கள் வேண்டியதில்லை. அந்தப் பகுதிகள் பொறுத்த வரையில் திருத்தங்கள் வேண்டியதில்லை.

1973 ஆகஸ்ட் 11] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

ஆகவே, இந்த ரிப்போர்ட்டு பூராவையும் நிராகரிக்க வேண்டியதில்லை. இந்த இரண்டு பகுதிகளைப் பொறுத்தவரையில் திரும்பப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது மோஷனை நிறைவேற்றிவிட்டால் மீண்டும் பரிசீலனை செய்து, மீண்டும் என்னென்ன திருத்தங்கள் கொண்டுவருவது என்ற நிலை ஏற்படுகிறது. நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன். 242-வது விதியில் ஸ்பீக்கருக்கு பவர்ஸ் இருக்கிறது which comes under residuary powers of the Speaker

அதுதான் இருக்கவேண்டும். இந்தச் சபையைப் பொறுத்த வரையில் எந்தக் கட்சியினர் என்று பாராமல் எல்லோருக்கும் பாதுகாப்பு கொடுப்பது—பாதுகாப்பு என்றால் பிஸிகல் பாதுகாப்பு இல்லை—சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் செயல்படுவதற்குப் பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்கு ஸ்பீக்கர் தவிர வேறு யாரும் இல்லை என்ற நிலைமை நீண்ட நெடு நாளாக இருந்து வருகிறது. ஆகவேதான் ஸ்பீக்கருக்கு ரெஸிடுவரி பவர் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

Residuary powers are given to the Spetker. What has been given as residuary powers is sought to be taken away by amending the rules 16, 52, 53 and 54.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களை முழுக்க ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் திருத்தங்களுக்கெல்லாம் காரணம் என்ன என்பது இந்தச் சபைக்கு நன்றாகத் தெரியும். சென்ற முறை நீங்களாகக் கொண்டு வந்த சபாநாயகரை திடீரென்று வெளியே தள்ளும்பொழுது பல சட்டச் சிக்கல்களில் புகுந்து தவித்ததால் ஏற்பட்ட விளைவாகத்தான் இந்தத் திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. தங்களுக்குச் சாதகமாக எப்படி எப்படியெல்லாம் அசெம்பளி விதிகளை மாற்றவேண்டும் என்று கருதி இப்படி விதிகளையெல்லாம் மாற்ற முன்வந்திருக்கிறார்கள். இந்த விதிகள் மாற்றங்கள் மிகவும் கண்டிக்கத் தக்கவை. இந்த விதிகள் எங்கே கொண்டு போய்விடுமோ தெரியாது. இப்பொழுதே சபாநாயகராக இருப்பவரை ஆளுகின்ற கட்சி தங்களுக்கு இருக்கிற மிருக பலத்தை வைத்துக்கொண்டு எப்படியெல்லாம் ஆட்டிப்படைக்கிறது . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மிருக பலம் என்றெல்லாம் சொல்ல வேண்டாம்.

[1973 ஆகஸ்ட் 11]

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : It is only the translation of the word ' Brutal Majority ' which is parliamentary.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆங்கிலத்திலிருந்து அப்படித் தமிழில் சொல்லும்பொழுது வேறு மாதிரியாக இருக்கும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : எப்படிச் சொல்வது என்று நீங்கள் சொல்லுங்கள். மிகப் பெரும்பான்மையான பயமுறுத்தக்கூடிய மெஜாரிட்டி, மிகப்பெரிய பலத்தை வைத்துக்கொண்டு யாரையும் ஆட்டிப்படைக்கலாம் என்ற அளவிலே இந்த விதிகளின் திருத்தங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அந்த முறையில் என்ன நடக்கும் என்று தெரியாது.

ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர் திரு. சுந்தர்பன் அவர்கள் பேசக்கூடிய நேரத்தில், முதல் அமைச்சர்களெல்லாம் ஆபீஸ் பையன்கள் போல் நடத்தப் படுகிறார்கள் என்று அசோக் மேத்தா அவர்கள் கூறியதை எடுத்துச் சொன்னார். அதைப்போல சபாநாயகரை ஆபீஸ் பையனாக மாற்றி ஆட்சியி லுள்ளவர்கள் ஆட்டிப் படைக்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுமோ என்ற பயம் தோன்றுகிறது என்று தான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உங்களுக்கு இந்த சபையிலே அதிகமான பலம் இருக்கிறது. நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தால் உங்கள் எண்ணிக்கையை வைத்து எதையும் நடத்திக்கொள்ளலாம். அப்படி இருக்கும்போது சபாநாயகரைப் பார்த்துப் பயப்படவேண்டியதில்லை. சபாநாயகர் உங்களைப் பார்த்து பயப் பட்டுக்கொண்டிருக்கக்கூடாது. சபாநாயகர் 'சிட்'லே உட்கார்ந்தவுடன் அவர் ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருக்கக்கூடாது. அப்படி இருந்தால் அதிலே நியாயம் இல்லை. எல்லாக் கட்சியினருக்கும் நியாயம் வழங்கக் கூடியவராக, நேர்மையாக நடந்துகொள்ளக்கூடியவராக சபாநாயகர் இருக்க வேண்டும். தான் ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்ற எண்ணம், என்ற உணர்ச்சி சபாநாயகருக்கு ஏற்படக்கூடாது.

' Justice at least must be seem to be done, though not done. '

ஆகவே, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் பார்ப்போமானால் ஏற்கெனவே சபாநாயகர் மிகவும் பலவீனப்பட்டுப் போயிருக்கிறார். ஆனால் அவர் வகிக்கின்ற பதவி மிகப் பலம் பொருந்தியது. ஒரு கட்சி ஆட்சியி லிருந்து, அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த சபாநாயகர் எவ்வளவு இக்கட்டான நிலையில் உட்கார்ந்திருக்கிறார் என்பது இப்போது நன்றாகப் புரிகிறது. அவர்

1973 ஆகஸ்ட் 11] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

மிகக் கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. You must take the vote from the House. என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு இருக்குமானால் சபாநாயகர் சுயமரியாதையோடு, சுயாட்சித் தன்மையோடு இயங்கக்கூடிய நிலைமை இருக்குமா? இன்றைக்கு நீங்கள் எதையோ செய்துவிட்டுப் போகலாம். அதுவே நாளைக்கு ஒரு மரபாக ஆகிவிடும். ஒரு 'பிரிசிடென்ட்' ஆக ஆகிவிடும். அப்படி ஆகிவிட்டால் எப்படி எல்லாம் சபாநாயகர் ஆட்டிப்படைக்கப்படுவார் என்பதையெல்லாம் நீங்கள் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். சபாநாயகருடைய உரிமைகள் இப்படியெல்லாம் பறிக்கப்படும் போது, அவரால் எப்படி அந்தப் பொறுப்பை சரியாக நடத்த முடியும்? ஆளும் கட்சியினர் இதைச் சிந்திக்க வேண்டும். இப்போது நீங்கள் செய்யும் முடிவே பின்னால் ஒரு வழிகாட்டியாகிவிடும். அப்போது ஜனநாயகத்தைக் கொலை செய்வதற்கு நீங்கள் கொடுத்த நச்சுப்பொருள் இது என்ற நிலைக்கு நீங்கள் ஆளாவீர்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆகவே, சபையை அப்போதைக்கப்போது ஒத்திப்போடக்கூடிய அதிகாரத்தை சபாநாயகருக்குக் கட்டாயம் கொடுக்க வேண்டும். இதிலே இருக்கின்ற சிக்கல்களை நீக்குவதற்கு எத்தனையோ வழிமுறைகள் இருக்கின்றன. பல சட்டசபைகளில் பல வழிமுறைகள் கையாளப்பட்டிருக்கின்றன. கவர்னருக்கே சில அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. சபாநாயகருடைய அதிகாரத்தை இப்படியே குறைத்துக்கொண்டு போனால் இது உங்களுடைய சர்வாதிகாரப்போக்கே ஒழிய ஜனநாயக நடவடிக்கை இல்லை என்று இதை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன்.

53, 54-வது விதிகளில் சபாநாயகருக்கே முழுக்க முழுக்க அதிகாரம் இருக்கவேண்டும். எப்போது வேண்டுமானாலும் சபாநாயகர் மீது நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவோம்; சபாநாயகர் மீது நம்பிக்கை இல்லாமலிருந்தால் எப்போது வேண்டுமானாலும் தூக்கி எறியோம் என்று சொல்வது சரியல்ல. ஏற்கெனவே அந்தப் பதவியை வகித்துக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் ஆட்டம் கண்டுகொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்வதற்குப் பயப்படுகிறார்கள். எப்போது தூக்கி எறியப்படுவோமோ என்ற பயத்தின் காரணமாக அவர்கள் ஆட்டம் கண்டுகொண்டிருக்கிறார்கள். சமீப கால தமிழகத்தின் சட்டமன்ற நடவடிக்கைகள் அப்படிப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, இப்போது புதிதாகக் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தங்களைப் பார்க்கும்போது அவர்களால் நிச்சயமாகத் தன்னிச்சையாகக் காரியங்களைச் செய்ய முடியாது. ஆகவே, இந்தத் திருத்தங்கள் பெரும் பான்மையினரின் சர்வாதிகாரப் போக்குக்கே மேலும் வழி வகுக்கும்.

**தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை நடை முறை விதிக்குழுவின்
பரிந்துரைகளின் மீதான இறுதி அறிக்கைக்குப்
பேரவையின் ஒப்புதல் குறித்து**

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1973 ஆகஸ்ட் 11]

ஜனநாயகம் நசுக்கப்படும். என்றைக்குமே தமிழக சட்டமன்றம் மற்றவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்திருக்கிறது. இங்கே உள்ள சபாநாயகர் மற்றவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்திருக்கிறார். தமிழ்நாடு சட்டமன்ற சபாநாயகர் பாரபட்சமில்லாமல் நடந்துகொள்வார் என்ற எண்ணம் மற்ற சட்டசபைகளுக்கு இருந்து வந்திருக்கிறது. அந்தப் பெருமையைத் தேடித் தந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுடைய உரிமையைக் கட்டுப்படுத்தும் வகையிலே வந்திருக்கின்ற இந்தத் திருத்தங்களை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். இதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எ. வகாப்: சார் பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். அம்மையார் அவர்கள் பேசும்போது, அசோக் மேத்தா அவர்கள் யூரையோ பார்த்து ஆபீஸ் பையன்கள் என்று வெளியே சொன்னதைப் போல, இங்கே சட்ட சபையினுடைய தலைவராக இருக்கின்ற சபாநாயகரை ஆபீஸ் பையனாக வைத்துக் கொள்ளத்தான் இன்றைய அரசு விரும்புகிறது என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, சபாநாயகர் மீது இப்படிப்பட்ட ஒரு தவறான எண்ணத்தைக் கூறுவதால், 'ஆபீஸ் பையன்' என்று சொன்ன அந்த வார்த்தைகளை சபை நடவடிக்கைக் குறிப்பிவிருந்து எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இப்போது நான் சொன்னவுடன் அந்த வார்த்தைகளை எடுத்துவிட வேண்டுமென்கிறார்கள். நேற்று திரு. கந்தப்பன் அவர்கள் சொல்லும்போது ஆட்சேபிக்கவில்லையே. நேற்று அவர் 'ஆபீஸ் பையன்கள்' என்று சொன்ன வார்த்தைகளை வாப்பஸ் வாங்கிக்கொள்வதாக இருந்தால் நானும் வாப்பஸ் பெற்றுக்கொள்கிறேன். இல்லையென்றால் நான் சொன்ன வார்த்தைகளும் குறிப்பில் இருக்க வேண்டும்.

திரு. கே. எ. வகாப்: அவர்கள் சபாநாயகரைப்பற்றியோ அல்லது இந்த மன்றத்திலுள்ளவர்களைப்பற்றியோ சொல்லவில்லை. வெளியிலே 'ஆபீஸ் பையன்கள்' என்று சொன்னார்கள் என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அம்மையார் அவர்கள் சபாநாயகர் ஆபீஸ் பையன் என்று சொல்லவில்லை. இந்தச் விதிகளைப்பற்றி அவர்கள் பேசும்போது அவர்களுடைய கருத்தைச் சொன்னார்கள்.

1973 ஆகஸ்ட் 11]

திரு. கே. எ. வகாப்: இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால் அவர்கள் குறிப்பிட்ட மாதிரி ஆகுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அது அவர்களுடைய கருத்து. அவ்வளவுதான்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இன்றைக்கு இங்கே மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்களால் முன்மொழியப்பட்டிருக்கின்ற தீர்மானத்தில், இரண்டு தீர்மானங்கள்—ஒன்று பேரவைத் தலைவர் மீது நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம், இன்னொன்று அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம்—இந்த இரண்டு தீர்மானங்களும் ஒரே நேரத்தில் சபை முன் இருந்தால் எந்தத் தீர்மானத்தை நாம் முன்னே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது பற்றியது. அப்படி வந்தால் சபாநாயகருக்கு எதிராக இருக்கின்ற

No confidence Motion against the Presiding Officers of the House should be taken first. It should have the priority over the No-Confidence Motion against the Ministry.
என்ற அளவிலே இன்றைக்கு இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகள் சபை முன்னால் இருக்கின்றன.

எனக்கு மெத்த மகிழ்ச்சி என்னவென்றால் சபாநாயகர் பதவியைப் பற்றி பேசியவர்கள் எல்லாம் இன்றைக்குத்தான் பெருந்தன்மையாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். சபாநாயகர் பதவி என்பது ஒரு நீதிபதி ஸ்தானத்திற்கு உயர்ந்த பதவி, பொறுப்பான பதவி, சமநோக்குடன் பார்க்கின்ற பதவி என்றெல்லாம் இன்றைக்குத்தான் எல்லா உறுப்பினர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் மெத்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன். சபாநாயகருக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் சொன்னதைப்போல 'ரெக்டுவரி பவர்ஸ்' உண்டு என்னவென்றால்

'The circumstances which have not been visualised by the Constitution and by the rules framed by the House should be met by the Speaker under the discretionary and residuary powers conferred upon him by the rules of the House.'

என்பதை அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்று சொல்கிறார்கள்.

That means in certain circumstances the Speaker is entitled to use his discretionary powers. என்று சொல்கிறார்கள்.

இந்த நிலைமையிலே ஒரு நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் அமைச்சரவைக்கு விரோதமாக வந்திருக்கும்போது அதே அமைச்சரவை பெரும்பான்மை

[திரு. எம். ஏ. வத்திப்]

[1973 ஆகஸ்ட் 11]

உறுப்பினர்களைப் பெற்றிருக்கின்ற—பெருபான்மறை கட்சியினர் அல்லது மற்றவர்களால் சபைத் தலைவர் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று ஒரு தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கும்போது இந்தச் சபையை நடத்திச் செல்லக் கூடிய அதிகாரம் படைத்த, டிஸ்கிரஷனரி பவர்ஸ் அண்டு ரெசடுவரி பவர்ஸ் வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய சபைத் தலைவர் நம்பிக்கை இழந்துவிட்டார் என்று சொல்லும்போது அது எப்படிப் பாரபட்சமாக நடப்பதாக இருக்கும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அண்மையிலே இந்தச் சபையை எப்படி நடத்தினார்கள் என்பதை இந்த அவை கண்டிருக்கிறது. நான் மற்றவர்கள் பேச்சுக்கு உள்நோக்கம் கற்பிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இதைச் சொல்லவில்லை இந்தச் சபை நிரந்தரமானது. 'ஆபிஸ் ஆப் தி ஸ்பீக்கர்' நிரந்தரமானது. இந்தச் சபையில் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற மரபுகள் நிரந்தரமானவை. அரசியல் சட்டத்தின்படி இந்தச் சபையை நாம் நடத்திச் செல்ல வேண்டும். இந்த அவையிலே நிர்ணயிக்கின்ற விதிமுறைகளைக் கட்டிக் காக்க வேண்டும் என்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அதைத்தான் நாம் வற்புறுத்திச் சொல்லிவந்திருக்கிறோம். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்ன கருத்தை நான் நிச்சயமாக ஏற்றுக் கொள்வேன்.

ஆனால் இதிலே இருக்கின்ற சிக்கல் என்ன என்பதை நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பெரும்பான்மை பலத்தைக் கொண்டிருக்கிற ஆளும் கட்சியினர் சபாநாயகருக்கு விரோதமாக ஒரு நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தை முன்மொழிந்திருக்கிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அதே நேரத்தில் எதிர்க்கட்சியிலிருந்து அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தை முன்மொழிந்திருக்கிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். இந்த நேரத்திலே சபாநாயகருக்கு விரோதமான நீக்கல் தீர்மானம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, அது அவையில் நிராகரிக்கப்படுமானால், பெரும்பான்மை உறுப்பினர்களைக்கொண்ட அமைச்சரவை சபாநாயகருக்கு விரோதமாகக் கொண்டுவந்த தீர்மானம் நிராகரிக்கப்படுமானால் அதன் விளைவு என்ன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அந்தத் தீர்மானம் நிராகரிக்கப்படுமானால் உடனடியாக இந்த அமைச்சரவைக்கு பெரும்பான்மை பலம் இல்லை; இந்தச் சபையின் நம்பிக்கை இல்லை என்றாகிவிடும் என்பது என்னுடைய வாத்தமாகும். ஆகையால் இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் என்ன தாழ்மையான அபிப்பிராயம் என்னவென்றால்—சபாநாயகர் என்று சொல்லக் கூடியது உயர்ந்த ஸ்தானம். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

1973 ஆகஸ்ட் 11]

[Thiru M. A. Latheef]

The party which is in power has lost the confidence of the House and the motion against the Speaker which has been proposed by the Leader of the House or anybody representing the majority party in the House, if it is to be rejected by the House, then the logical consequence will be the resignation of the Ministry. Therefore, there is no danger whatsoever. That is the essence of the Constitution. After all, we are here to uphold the democratic traditions. Democracy is established and is translated into action only by means of majority opinion of this House.

In so far as the Government enjoy the majority in this House, it is the proper channel through which the opinion and the decision of the House should be channelised. The Speaker should have complete confidence and the greatest respect from the House and there is no doubt whatsoever about it. But other things being equal, the Speaker whose *bona fides* are not questionable, the Speaker whose impartiality has never been at question, is alone the Speaker visualised by the Constitution. The greatest respect that we are expected to give to the Speaker, is to the Speaker who has complete confidence in this House. But any Speaker whose *bona fides* have been questioned and any Speaker against whom a No Confidence Motion has been submitted before the House, ceases to be the Speaker. Under such circumstances, it is but proper and it is also in conformity with the established democratic principles that only the will of the people should prevail, through the medium of their elected representatives. Such a Speaker who does not enjoy the complete confidence and whose *bona fides* are at question, should not conduct the proceedings relating to the No Confidence Motion against the Ministry. If he is allowed to conduct it, that cannot be in conformity with the democratic principles that we have accepted. When his *bona fide* itself is at question, how can he conduct the proceedings of the House with all residuary and discretionary powers and how can we accept such a decision by the Speaker who is alleged to have prejudice against one party or another and how can he be impartial and can act according to law and the rules framed thereunder? Therefore, it is but proper that this rule is accepted by this House and it is not to safeguard the interest of one party and it is not to safeguard the interest of one Government but it is to safeguard the interest of democracy and the long established

[Thiru M. A. Latheef] [1973 ஆகஸ்ட் 11]

traditions of this House and the long established legislative procedures. So, the will of the people is paramount than anything else. Therefore, when two motions are before the House, it is but proper that the motion against the Speaker is adopted first and then only the motion against the Government shall be considered as properly conducted by the Speaker and properly accepted by the House. Therefore, I not only support the motion before the House but also request the Chair to accept it. I also request the Members of the House to give their unqualified support to this motion. With these words, Sir, I support the motion moved by the Hon. the Leader of the House. Thank you, Sir.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, இப்போது நிரூபிக்கப்பட இருக்கிற ரூல் 16-ஐயும், ரூல் 242-ஐயும் பார்க்கும்போது ஏற்கெனவே சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களுக்கு 'அன்லிமிடெட் பவர்ஸ்' கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது இந்தத் திருத்தங்களின் மூலம் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது என்று நான் சொல்ல வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல, ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரம் எடுக்கப்படுகிறது என்று கொன்னுல்கூட மிகையாகாது. இந்தத் திருத்தம் களைக் கொண்டுவருவதற்கான ஐந்திலேயை நாம் எல்லோரும் அறிவோம், என்றாலும் விதி 16-ஐத் திருத்திவிட்டு விதி 53 ஐயும் திருத்த வேண்டிய நிலை பற்றித்தான் என் கருத்தினை நான் இங்கே கூற விரும்புகிறேன்.

விதி 53-ன்படி அரசின் மீது நம்பிக்கையின்மை என்ற தீர்மானமும், அவைத் தலைவரின் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்ற தீர்மானமும் இருக்கும்போது அவைத் தலைவரின் மீது நம்பிக்கையின்மை என்ற தீர்மானத்தைத்தான் முதலில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற திருத்தம் இருக்கிறது. அவைத் தலைவரை நீக்குவதற்கு ஆளும் கட்சியாக இருக்கக்கூடியவர்களுக்குப் போதுமான அதிகாரம் இருக்கும்போது இந்த நேரத்தில் ஏற்கெனவே அவைத் தலைவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த அதிகாரத்தைக்கூட எடுத்துவிட வேண்டுமா என்பது யோசிக்கப்பட வேண்டும். ஆளுகிற கட்சி என்றைக்கு விரும்பவில்லையோ அன்றைக்கு அவைத்தலைவரின் மீது நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து அவரை அகற்ற அதிகாரம் இருக்கிறது. அவைத் தலைவர் ஆளுகிற கட்சியின் நம்பிக்கையைப் பெற்றவராக இருந்தால்தான் வர முடியும். என்றாலும், அவைத் தலைவராக ஆனபிறகு அவர் சுதந்திரமாக எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் இந்த அவையில் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடியவராக இருந்து செயல்படவேண்டும் என்பதற்காகவே அவருக்குச் சில அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட

1973 ஆகஸ்ட் 11]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

டிருக்கின்றன. அந்த அதிகாரங்களையும் கூட எடுத்துவிடுவது என்றால் எங்களுக்கு எல்லாம் என்னைக்கும் அவைத் தலைவரிடம் சந்தேகம் இருக்கக்கூடிய நிலையைத்தான் ஏற்படுத்தும் என்பதை முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவேதான் விதி 16ஐத் திருத்துவதற்குத் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன்.

நான் அறிந்த மட்டில் மேஸ் பார்லிமெண்டரி பிராக்டிசில் எந்த ஒரு அரசும் சட்டசபைத் தலைவருடைய அதிகாரத்தைக் குறைக்கக்கூடிய முறையில் எந்த விதியையும் இயற்றக்கூடாது என்று இருப்பதாக நினைக்கின்றேன். சட்ட அமைச்சர், அப்படி இல்லை என்று சொன்னால் நான் திருத்திக்கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறேன். அப்படி ஒரு கொள்கை இருக்கும் என்றால் இது போன்ற திருத்தம் செய்வது வரவேற்கத்தக்கது அல்ல. சட்டமன்றத் தலைவருக்கு ஏற்கெனவே உள்ளதுபோல் அன்லிமிடெட் பவர்ஸ் இருக்கவேண்டும். இதுபோன்ற திருத்தம் செய்யப்படுமானால் ஆளும் கட்சிக்குப் பூரண மெஜாரிட்டி இருக்கிறபோது அசம்பாவிதம் நடக்காமல் இருக்கலாம். பெரும்பான்மை இல்லாத சூழ்நிலையில் 99, 100 என்பதாக கட்சிக்கு ஸ்தானங்கள் உள்ள நிலையில் இதுபோன்ற நிலை இருப்பது உசிதமாக இருக்குமா என்பதை சட்ட சபைத் தலைவரே சிந்திக்க வேண்டும். இந்தச் சட்டமன்றம் நான் சுப்ரீம் என்பதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றோம். அது எதற்காக சுப்ரீம் என்று சொன்னால், வெளியிலிருக்கிற சக்திக்கும், சட்டமன்றத்திற்கு உள்ளே இருக்கிற சக்திக்கும் கம்பேர் செய்யும்போது சட்டமன்றம், நான் செய்கின்ற அத்தனைக்கும் சுப்ரீம் என்பதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றோம், அதை இந்தச் சட்டமன்றமும் ஏற்றுக்கொள்கின்றது. ஆனால் பெரும்பான்மை என்று நான் ஏற்கெனவே கூறியதுமேல், ஆளும் கட்சிக்கு 100, எதிர்க் கட்சிக்கு 99 என்று இருக்கும்போது அந்தப் பெரும்பான்மையான கருத்தை மட்டும் ஏற்று, சட்டமன்றத்தின் கருத்தை ஏற்று, தலைவர் நடத்திச் செல்லலாம் என்று சொன்னால், ஒருவேளை 16-வது விதியை நாம் ஏற்று நிறைவேற்றினால்கூட, அதை நடைமுறையில் நிறைவேற்றும்போது, சட்டமன்றத் தலைவரால் இயலுமா என்ற கேள்வியை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவே, நடைமுறையில் செயலாற்ற முடியாத நிலைமையை, விதியை நிறைவேற்றுவது நிச்சயமாகப் பயன் தராது என்ற எச்சரிக்கையும் விட விரும்புகிறேன்.

ஆக, சட்டமன்றத் தலைவராக இருக்கவேண்டுமென்றால் அன்றாடம் ஒரு அதிகாரமும் கிடையாது. அனைத்து அதிகாரத்தையும் ஆளுகின்ற கட்சியிடமிருந்து பெற்றுத்தான் செயல்படவேண்டுமென்றால், சுதந்திரமாக, நியாயமாக,

மு.ப.
11-00

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1973 ஆகஸ்ட் 11]

ஆளும் கட்சிக்கும் எதிர்க் கட்சிக்கும் நீதி வழங்குகின்ற ஒரு நபர், சுய மரியாதையுள்ள ஒரு நபர், சட்டமன்றத் தலைவராகச் செயலாற்ற வருவாரா? இல்லையென்று சொன்னால் அந்தத் தன்மையினால், தாம் குறைந்த முறையில் சட்டமன்றத் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டியிருக்குமென்று நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, இந்தச் சூழ்நிலையில் நிச்சயமாக இந்த விதி, 16-வது பிரிவு, சட்டமன்றத் தலைவருக்கு உரிய மரியாதையையும் அதிகாரங்களையும் கெடுக்கின்றதாக இருக்கிறது. ஏற்கெனவே இருக்கிற விதி 16 தான் உகந்ததாக இருக்கும் என்ற கருத்தினையும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டமன்ற விதிகளைத் திருத்துவதற்காக அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலே கொடுத்திருக்கின்ற அதிகாரத்தின் அடிப்படையிலே விதி இயற்றுகின்ற குழு சில சிபாரிசுகளைச் செய்திருக்கிறது. அதை ஏற்க வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தின் மீது பல்வேறு கருத்துக்கள் இங்கே சொல்லப்பட்டன. பேரவைத் தலைவர் கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டு இந்த மன்றத்தை நல்ல முறையிலே நடத்திச் செல்ல வேண்டிய அதிகாரங்களைப் பெற்றிருக்க வேண்டுமென்பதிலே யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. ஒரு கட்சியினாலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் இந்த மன்றத்திலுள்ள அத்தனை உறுப்பினர்களுக்கும் தலைவர் என்ற முறையிலே அவருடைய உரிமைகளைப் பாதுகாத்து, அரசியலமைப்புச் சட்டப்படியும், சட்டமன்ற விதிகளின்படியும் பேரவையை நடத்திச் செல்கின்ற உரிமையும், அதிகாரமும் பேரவைத் தலைவருக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதிலும் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது.

ஆனால், அதற்கு அடுத்த கட்டமாக, பேரவைத் தலைவரும் இந்த மன்றமும் என்ற நிலை ஏற்படும்போது, இந்த மன்றத்தினுடைய உரிமையைவிட, பேரவைத் தலைவருக்கு உரிமை இருக்க வேண்டுமா என்ற பிரச்சினையே எழுப்பப்பட்டு, இப்படிப்பட்ட திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. இதிலே யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கையுள்ள மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளுக்கு உரிமைகளா, அல்லது தனி நபராகப் பேரவையில் அமர்ந்திருக்கிற பேரவைத் தலைவருக்கு உரிமைகளா என்ற கேள்வி வந்தால், ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கையுள்ள யாவரும் இந்த மன்ற உறுப்பினர்களுக்குத்தான் முதல் உரிமை கொடுப்பார்கள். அதுதான் ஜனநாயகம் என்பதை நாம் நினைவுகூர்ந்து பார்க்க வேண்டும்.

1973 ஆகஸ்ட் 11]

[திரு. செ. மாதவன்]

இந்த விதிகளை அரசாங்கம் கொண்டுவந்தவுடன், எதிர்க்கட்சியிலே உள்ளவர்கள் என்றைக்கும் எதிர்க்கட்சியிலேயே இருப்போம், எதிர்க்கட்சியிலே உள்ளவர்கள் என்றைக்கும் இந்தப் பக்கம் வரமாட்டோம் என்று எண்ணிக்கொண்டு பேசுவது சரியல்ல என்று நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இந்த மன்றத்திலேதான் இப்படிப்பட்ட நிலைமகள் ஏற்பட்டு, அதற்காக இந்தத் திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டனவோ என்று எதிர்க்கட்சிகள் கேட்பது சரியல்ல. நம்முடைய மன்றத்தில் ஒரு 'அசாதாரணமான நிலை'—அப்பொழுது அந்த வார்த்தைதான் உபயோகப்படுத்தப்பட்டது—இருந்தது. இதற்கு முன்னாலேயே இந்திய நாட்டிலே, பஞ்சாப் மாநிலத்திலே இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டவுடன் இந்திய நாட்டிலேயுள்ள எல்லா மாநிலப் பேரவைத் தலைவர்களுடைய சித்தனையும் இதன்பால் செலுத்தப்பட்டது. அதேபோல், மக்கள் சபையினுடைய—பாராளுமன்ற—தலைவர் அவர்களும் இந்தப் பிரச்சினையில் தன்னுடைய அந்தக் கருத்துக்களை தெரிவித்தார்கள். ஆக, இந்த அரசாங்கம்தான் காரணம், இங்கே நடந்த நிகழ்ச்சிதான் இதற்குக் காரணம் என்பது பொருந்தாது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த முடிவைக்கூட, நம்முடைய அரசே ஏதோ திட்டமிட்டு எடுத்ததாக யாராவது கருதுவார்களானால் அது தவறாகும். எல்லா மாநிலப் பேரவைத் தலைவர்களும், பாராளுமன்றத் தலைவருடைய தலைமையிலே கூடிப் பரிசீலித்து, அவர்களும் இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களைச் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலேதான் இப்படிப்பட்ட திருத்தங்கள் எல்லாம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன.

இங்கே எழுப்பப்பட்டவை இரண்டு இரண்டு பிரச்சினைகளாகும். முதல் பிரச்சினை இந்தச் சபையை ஒத்திவைக்கிற அதிகாரத்தைப்பற்றி. இந்தச் சபையை ஒத்தி வைப்பதற்கான முழு அதிகாரத்தையும் பேரவைத் தலைவருக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். அதிலே எந்தவிதமான வித்தியாசக் கருத்தும், கொடுக்கக் கூடாது என்பதாக, எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் யாருக்கும் கிடையாது. ஆனால், அதே சமயத்திலே, பேரவைத் தலைவர், இந்த மன்றத்தினுடைய விருப்பத்திற்கு எதிராகப் பேரவையை ஒத்திவைக்க முடியும் என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள நினைப்போமானால், அது ஜனநாயகத்திற்கே பேராபத்தாகும். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை 20 ஆண்டுகளாக ஏற்படாவிட்டே. கடந்த ஓரிரண்டு ஆண்டுகளாகத்தான் இந்தியாவிலே பஞ்சாபிலும், நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலும் ஏற்பட்டது. ஆக, அந்த நிலை ஏற்பட்டால், மன்ற உறுப்பினர்

[திரு. செ. மாதவன்]

[1973 ஆகஸ்ட் 11]

களுடைய எண்ணங்களுக்கு, அவர்களுடைய விருப்பத்திற்கு விசேதமாக, ஜனநாயகத்தைச் துச்சமென மதித்து, இந்த மன்றத்தினுடைய நடவடிக்கைகளை, ஒரு தனிப்பட்ட நபர், தம் விருப்பப்படி ஒத்திவைக்கலாம் என்று கருதுவது நியாயம்தானா, அது ஜனநாயகம்தானா, அரசியலமைப்புச் சட்டப்படி அந்த உரிமைகள் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

நாம் இப்பொழுது போட்டிருப்பதெல்லாம் ஒரு சபை நடத்து கொண்டிருக்கிறபொழுது, நாளைக்கு ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்றால்—இயற்கையாக—நாளை ஞாயிற்றுக்கிழமை, ஆகவே அடுத்த நாளைக்கு ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்றால்—அதற்கு எந்தவிதமான தடையும் கிடையாது. ஆனால், அப்படிப்பட்ட சாதாரணமாக ஒத்திவைக்கின்ற நிலைமைகளை மாற்றி, 'சைன-டை' என்று, என்றைக்காவது, நாள் குறிப்பிடாது ஒத்திவைப்பது என்றால்—இது வரைக்கும் அந்த அதிகாரம் சபைத் தலைவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது—இப்பொழுது இந்த ஆகஸ்டிலே ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட அந்த அதிகாரம் மன்றத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுதான் வேறுபாடே யொழிய வேறு ஒன்றும் கிடையாது. இதற்குக் காரணம் தமக்கெல்லாம் தெரிந்ததுதான். இன்றைக்குக் கூடுவதாக நாம் நினைத்தால், தேதி வைத்தால், உடனடியாகப் பேரவைத் தலைவர் ஒரு மாதம் பொறுத்துப் பேரவை கூடும் என்று அறிவித்துப் பேரவையை ஒத்திவைக்கலாம், இப்பொழுதுள்ள முறைப்படி. நாம், அங்கத்தினர்கள், இவ்வளவு காசை மக்களுடைய வரிப் பணத்திலிருந்து செலவழித்து வந்ததற்குப் பிறகு அவையை ஒத்திவைக்கலாம் என்பது அசாதாரணமான நிலை என்பதைத் தவிர வேறு அல்ல. அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. இதே கருத்துதான், சட்டமன்ற-பேரவைத் தலைவர்களுடைய மாநாட்டிலே சிபாரிசு செய்யப்பட்டு, மாதிரி விதிகள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த விதிகளிலே,

Provided further that the House shall not be adjourned sine die on a day in advance of the last sitting of the House fixed for the session except on a motion made by the Leader of the House and adopted by the House.

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, அந்த ஒரு கருத்துக்காகத்தான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். ஆக, இந்தத் திருத்தத் திலே எந்த விதமான உரிமையும் எடுக்கப்படவில்லை. இந்த மன்றத்தினுடைய அதிகாரத்தைப்பற்றி, 'சைன-டை' என்று ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்ற

1973 ஆகஸ்ட் 11] [திரு. செ. மாதவன்]

அதிகாரம், மன்றத்திற்குத்தான் இருக்கிறது என்பதற்குத்தான் இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்த திருத்தம். . . .

DR. H. V. HANDE : I want to say something which may be of help to the Hon. Minister.

அதிலே ஒரே ஒரு டவுட். 5-வது பக்கத்திலே போடப்பட்டிருக்கிறது.

Provided further that the House shall not be adjourned *sine die* or to a day beyond the next sitting except on a motion adopted by the House.

அப்படியே போட்டதற்குப் பிறகு,

In case of any announcement of adjournment of the House, in contravention of the above provisions, the House may continue its sitting either with the Deputy Speaker or any other Member of the panel of Chairman or any other Member elected, *ad hoc* by the House in the Chair.

அந்த ரூல்ஸிலெல்லாம் திருத்தங்கள் வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காகத்தான் சொல்கிறேன்.

'sine die or to a day beyond the next sitting'—this is what is said.

இந்த 'ரூல்சி' லே 'நெக்ஸ்ட் டே' இருந்தால்தான் அவர் சொல்ல முடியும். இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு நாங்கள் கூடப் போகிறோம் என்று சொல்ல வேண்டுமென்றால், 'லீடர் ஆப் தி ஹவுஸ்' தான் நிர்ணயம் பண்ண வேண்டியிருக்கிறது. சனிக்கிழமை வருகிறது என்றால், திங்கட்கிழமை நாமாகவே கூடலாம். ஆனால், திங்கட்கிழமை, பண்டிகை நாளாகவோ, விடுமுறை நாளாகவோ வந்து, செவ்வாய்க்கிழமை மீண்டும் கூட வேண்டுமென்றால், 'நெக்ஸ்ட் டே' அதற்குக்கூட, அவருடைய அனுமதி வாங்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அல்லது பி.ஏ.சி. 5 நாட்களுக்குப் பிறகு மீட் பண்ண வேண்டுமென்றால் கூட, கவர்னர்ஸ் அட்ரஸ் வருகிறது, அதற்குப் பிறகு 10 நாட்களுக்குள் பட்ஜெட் வருகிறது என்றாலும்கூட, மீட் பண்ணுவதற்கு லீடர் ஆப் தி ஹவுஸ் எழுந்து சொல்ல வேண்டுமென்றால், சபையினுடைய மரபுக்கு நன்றாக இருக்குமா என்று சிந்திக்க வேண்டும். நீங்கள் அறிந்த பாயிண்டுக்குச் சென்றதால், அதற்கு முன்பாக இதைச் சொல்லவேண்டுமென்று நினைந்துச் சொன்னேன். இன்னொரு பிராப்ளம் என்னவென்றால் சபாநாயகர் ஒத்தி

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

[1973 ஆகஸ்ட் 11]

வைத்துவிட்டுப் போகிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். சைனி-டை என்று சொல்லி விட்டுப் போகிறார்கள் என்றால் அவர்கள் அப்படிச் சொல்லி விட்ட பிறகு இங்கே முன்னவர் அவர்கள் இன்னொரு தலைவரை உட்கா வைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள் என்றால் அப்பொழுது ப்ரிசைடிங் ஆபீஸர் ஆக யார் இருப்பார்கள்?

In case of any announcement of adjournment of the House, in contravention of the above provisions, the House may continue its sitting either with the Deputy Speaker or a Member of the panel of Chairman.

என்றால் அதற்கு ஒரு ப்ரிசைடிங் ஆபீசர் தேவை.

To say, so and so, shall conduct the proceedings.

என்று சொல்வதற்கு ஒரு ப்ரிசைடிங் ஆபீசர் தேவை. அவர் யார் ஆக இருப்பார் என்று தெரியவில்லை.

அது மட்டுமல்ல. அந்த ப்ரிசைடிங் ஆபீசர் இவர்கள் சொல்கிற கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருந்தால் என்ன நிலைமை என்பதைப் போன்ற காம்ப்ளிகேஷன்ஸ் எல்லாம் வருகின்றன. சைனி-டை அல்லது அதற்கடுத்த கூட்ட நாளுக்கு மேல் தள்ளிவைக்க வேண்டுமென்றால் முன்னவர் அதற்காக இங்கே தீர்மானம் கொண்டுவர வேண்டிய நிலைமை இருப்பதற்குப் பதிலாக பி.ஏ.சி.-யில் எப்படிச் சொல்லப்படுகிறதோ அதைப்போன்று கூட்டம் நடக்கலாம் என்ற முறையிலே விதிகளைப் போட்டால் நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஒவ்வொரு நடவடையும் அதற்காக லீடர் ஆப் தி ஹவுஸ் கொண்டுவருவது அவ்வளவு தல்லதாக, பார்க்கும்பொழுதே இருக்காது. ஸ்பீக்கர்ஸ் கான் பான்சிஸ்கூட அப்படிச் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : விதிகளை மாற்றியமைப்பதற்காக விதிக் குழுவின் கூட்டங்கள் கூட்டப்பட்டபொழுது உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் வந்திருந்து தங்களுடைய இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களையெல்லாம் சொல்லி யிருந்தார்கள் என்றால் நன்றாக இருந்திருக்கும். அதற்காக அவர்கள் சொல்கிற கருத்துக்களை இப்பொழுது ஏற்றுக்கொள்வதிலே தவறு கிடையாது. இருந்தாலும் அவர்களுடைய வாதம் சரியானதல்ல என்பதைத் தான் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளவேண்டியவகை இருக்கிறேன். Beyond the next sitting என்று போட்டிருக்கிறோம். எது அடுத்த நாள், எந்த

நாளில் கூடப் போகிறோம் என்பதை பி.ஏ.சி.-யில் முடிவு எடுக்கிறோம். ஒரு அடுத்த நாள் என்று குறிப்பிட்டுவிட்டு அதற்கு அடுத்த நாள் தள்ளிப் போடக்கூடிய நிலைமை வந்தால்தான் இப்படிப்பட்ட நிலைமை வரும்.

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை நடை முறை விதிக்குழுவின்
பரிந்துரைகளின் மீதான இறுதி அறிக்கைக்குப்
பேரவையின் ஒப்புதல் குறித்து

55

1973 ஆகஸ்ட் 11]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : பி.ஏ.சி.-யில் நாம் முடிவு எடுத்து விடுகிறோம். அதற்குப் பிறகு

We are giving statutory powers to the Business Advisory Committee.

என்று ஆகிவிடுகிறது. பி.ஏ.சி. சொன்ன பிரகாரம் செய்யவில்லை என்றால் வேறு பிரகாரம் செய்யவேண்டுமென்றால் அதற்கு முன்னவர் அவர்கள் அனுமதி கேட்கவேண்டியிருக்கிறது.

Ultimately are we going to give statutory powers to the Business Advisory Committee? We are going to act as per the Business Advisory Committee. If so, is it not necessary to provide for that in the rules themselves? This is the clarification, I want.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அவர்களே சொல்லிவிட்டார்கள், முதலிலே பி.ஏ.சி. என்று விதிகளிலேயே போட்டுவிடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், நான் இப்பொழுது விளக்கம் சொல்ல ஆரம்பித்ததற்குப் பிறகு வேறு ஒன்றை சொல்கிறார்கள். பி.ஏ.சி.-யிலே இயற்கையாகவே என்ன என்ன பிஸினஸ் என்று நாம் முடிவு செய்திருக்கிறோமோ அதுதான் நடக்கும். ஆனால், அதற்கு மேலே ஏதாவது வந்துவிட்டால் என்ன என்பதற்குத்தான் அவை முன்னவர் அவையைக் கேட்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். இந்த அவையை ஒரு நாள் கூட்டுகிறோம் என்றால் அது சபைத் தலைவரின் அல்லது ஆளுநரின் சம்மதத்தின் அடிப்படையிலே கூட்டப்படுகிறது. கூட்டியதற்குப் பிறகு பி.ஏ.சி. என்ன என்ன பிஸினஸ் எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டுமென்று முடிவு எடுக்கிறது. அந்த முடிவுப்படிதான் ஒவ்வொரு பிஸினசும் வா வேண்டும். அந்த முடிவுப்படி நடைபெறும் ஒத்திவைத் வேண்டுமானால் அதற்குத்தான் இந்த மன்றத்தினுடைய அனுமதி வேண்டுமென்று கொண்டு வந்து இருக்கிறோம்.

அடுத்ததாக, இரண்டு தீர்மானங்கள் வந்தால் அமைச்சரவைமீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானமும், பேரவைத் தலைவர் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானமும் வந்தால் எதற்கு முதலிடம் கொடுக்கவேண்டுமென்பதுதான் பிரச்சனை. இந்த மன்றத்திலே அனைவருடைய நம்பிக்கைக்கும் பாத்திரமானவர் அமர்த்து நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்வது தான் ஜனநாயக முறைக்குப் பொருத்தமான வாதம் ஆகும். நான் அக்கேடமிக் ஆஃப் சொல்கிறேன். மன்றத்திலே ஒரு நிலைமை, மன்றத்தினுடைய விருப்பத்திற்கு மாறாக, சட்ட விதிகளுக்கு மாறாக ஒரு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் தீர்ப்புக் கொடுக்கிற காலம் வருமானால்—அப்படிப்பட்ட காலம் வராது—

66 தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை நடை முறை விதிக்குழுவின்
பரிந்துரைகளின் மீதான இறுதி அறிக்கைக்குப்
பேரவையின் ஒப்புதல் குறித்து

[திரு. செ. மாதவன்]

[1973 ஆகஸ்ட் 11]

அரசியல் சட்ட அமைப்பு விதிகளிலே கூறப்படாத ஒரு உரிமையை, அரசைக் கவிழ்ப்பதற்காக, ஒரு பேரவைத் தலைவருக்குக் கொடுக்கக்கூடிய—நாங்கள் ஆட்சியில் இருக்கிறோம் என்ற காரணத்திற்காக, ஏதோ ஒரு பேரவைத் தலைவருக்குக் கொடுத்தோம் என்ற காரணத்தினால்—கொடுக்கக் கூடிய நிலைமை வரும்.

இதிலே சிக்கல்கள் வரும் என்றெல்லாம் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள். இரண்டு தீர்மானங்கள் வரும்போழுது—14 நாட்கள் கழித்து என்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது—14 நாட்கள் ஆகிவிட்டால், இடையிலே அமைச்சரவைமீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வந்தால் அது என்ன கதி என்பதுதான் அவர்களுடைய சந்தேகம். அப்படிப்பட்ட சந்தேகத்திற்கே, இந்த விதிகளைப் படித்துப் பார்த்தால், இடமில்லை என்பது தெரியும். நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் பேரவைத் தலைவர் மீது கொண்டுவரப்பட்டால் 14 நாட்களுக்கு அப்பால்தான் அதை இந்த சபைக்கே கொண்டுவர முடியும். ஆனால் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் அமைச்சரவைக்கு எதிராகக் கொண்டுவரப்பட்டால் எந்த நிமிடமும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். அதுதான் இரண்டிற்கும் உள்ள வேறுபாடு ஆகும். பேரவைத் தலைவர்மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வந்தால் அதற்கு 14 நாட்களுக்குப் பின்னாலே என்ன செய்ய வேண்டுமென்ற நிலையைப் புரிந்துகொண்டுதான் நாம் விதியிலே போட்டு இருக்கிறோம்.

On receipt of a notice under Rule 52, a motion for leave to move the resolution shall be entered in the list of business.

என்பதுதான் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி மோஷன் கொண்டு வரப்பட்டு 14 நாட்கள் ஆகிவிட்டால் அதை எடுத்துக் கொள்வதைத் தவிர வேறு எந்த டிஸ்கிரஷனரி பலரும் தலைவருக்குக் கிடையாது என்பதுதான். ஆட்டமேட்டிக்காக இந்தச் சபையின் அஜண்டாவிலே அந்தத் தீர்மானம் அன்றைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டுவிடும்.

In the name of the member concerned on the day of meeting immediately after the expiry of 14 days' notice as required under Article 179 of the Constitution.

அதற்கடுத்து,

the motion shall be taken up for consideration immediately after the Question Hour.

என்று நாம் தெளிவாகப் போட்டிருப்பதால், அந்தக் கருத்தே, அந்த விதியே 14 நாட்கள் கழிந்தபிறகு கட்டாயம் அஜண்டாவிலே அது சேர்க்கப்பட்டு விடும் என்பதைத்தான் குறிக்கிறது. அப்படி வந்த பிறகு வேறு எந்த

1973 ஆகஸ்ட். 11]

[திரு. செ. மாதவன்]

விஷயத்தையும் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. அதுதான் இது கொண்டுவரப் பட்டிருப்பதன் நோக்கமே. அந்த நோக்கத்தை அவர்கள் புரிந்துகொள்வார்களானால் அவர்களுக்குச் சந்தேகமே வராது. மீண்டும் இந்த விதிகளிலே ஏதாவது மாற்றவேண்டுமென்ற கருத்தை அவர்கள் சொன்னால் அதை மீண்டும் விதிக் குழுவிலே பரிசீலிப்பதிலே எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் இப்போதைக்கு இந்த விதிகள் சரியான முறையிலே தயாரிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : இதிலே வரக்கூடிய சிக்கல் என்னவென்றால் ஒன்றும் தேதியன்று சபாநாயகர்மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால், நாலாம் தேதி சபை கூடுகிறது என்றால், 2-ம் தேதி அல்லது 3-ம் தேதி அமைச்சரவைமீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால் என்ன நிலைமை ஆகும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். சபாநாயகர்மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் நோட்டீஸ் கொடுத்து 14 நாட்கள் முடியவில்லை என்றால் அந்த நேரத்திலே என்ன செய்வது? ஒன்றும் தேதி சபாநாயகர்மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்றால், இரண்டாம் தேதி அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வருகிறது என்றால், நாலாம் தேதி சட்டசபை கூடுகிறது என்றால் அமைச்சரவை மீது வருகின்ற நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மாவத்தைத்தான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அன்றைக்கு நீங்கள் அது முடியாது என்று சொல்லலாம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : சொன்ன கருத்தையே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். உங்கள் வாதம் சரி. இரண்டும் அப்படி வந்தால் நிச்சயம் அமைச்சரவைமீது வந்திருக்கின்ற நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைத்தான் எடுத்துக்கொள்வேண்டிய நிலை வரும். அதையெல்லாம் இன்னும் தெளிவாகப் போடவேண்டுமானால் விதிக் குழுவிலே வேண்டுமானால் அதைப் பரிசீலிக்கலாம். ஆகவே அவர்கள் திரும்பத் திரும்ப அதையே கூறிக்கொண்டு இருக்கவேண்டாம். வேண்டுமானால் விதிக் குழுவிலே பரிசீலிப்பதில் எனக்கு ஆட்சேபணையில்லை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : சார், அமைச்சர் ஏற்றுக்கொண்டதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதிலே சில குழப்பங்கள் இருப்பதால், இந்த மன்றத்திலே சில சந்தேகங்களைக் கிளப்பியதால் நான் சொல்கிறேன். நீங்கள் மிக 'சேல்பாக' இருக்கிறீர்கள், டெம்பரரியாக கொஞ்ச நாட்களுக்கு இந்த மன்றத்திலே அப்படி இருக்கிறீர்கள், வெளியிலே

**தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை நடை முறை விதிக்குழுவின
பரிந்துரைகளின் மீதான இறுதி அறிக்கைக்குப்
பேரவையின் ஒப்புதல் குறித்து**

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

[1973 ஆகஸ்ட் 11]

இருப்பது வேறு விஷயம். ஆகவே, இதைப்பற்றி பத்து நாட்களுக்குப் பிறகு மீண்டும் கூடி முடிவு செய்யலாம். சில சந்தேகங்களைக் கிளப்பியிருக்கிறோம். எனவே, போடக்கூடிய ரூல்கள் பர்பெக்டாக இருக்கட்டுமே என்று சொன்னேனே தவிர, இதில் டிஃப்ட், விக்டரி என்று ஒன்றுமில்லை. நீங்கள் ஜனநாயக முறையிலே எதிர்க்கட்சிகளின் கருத்தை ஏற்று குழுவிற்கு அனுப்பியமாதிரியும் இருக்கும். எனவே, யோசனை சொன்னவர்கள் எல்லோரையும் போட்டு நல்ல முடிவாக, சரியான முடிவாக வந்தால் நல்லதாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இந்தக் கமிட்டியிலே டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள்கூட இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரு கூட்டத்திற்குக்கூட வரவில்லை என்று கருதுகின்றேன். அவர்கள் அதிலே கலந்துகொண்டு இந்த யோசனைகளை அதில் சொல்லியிருக்கலாம். இப்பொழுது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் எடுத்துக்காட்டியதைப்போல், எல்லோரும் சேர்ந்து நிறைவேற்றி விட்டு, அமைச்சரவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப்போல் திருத்தங்கள் கொடுத்தால் அவைகளைப்பற்றி மறுபரிசீலனை செய்யலாம், பரிசீலித்து இணைத்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:—

“10—8—1973-ம் நாளன்று அவைமுன் வைக்கப்பட்ட தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை நடைமுறை விதிக் குழுவின பரிந்துரைகளின் மீதான இறுதி அறிக்கைக்கு இப்பேரவை ஒப்புதல் அளிக்கிறது”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(ஆ) ஓய்வு பெற்ற பேரவைச் செயலாளர் திரு. கா. து. நடராசன் அவர்களுக்குப் பாராட்டு.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்:

“தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவையின் செயலாளராகப் பணியாற்றி 14—5—1973-ம் நாள் முற்பகவில் ஓய்வுபெற்ற திரு. கா. து. நடராசன், எம்.ஏ., பி.எல். அவர்கள் நமது சட்டமன்றத்தில் 1956-ம் ஆண்டு முதல் 1973-ம் ஆண்டு வரையில் ஆற்றியுள்ள நீண்டகால தகைசால் பணியையும், உடனடியாக ஆலோசனையளிப்பதில் அவருக்கிருந்த திறமை, சட்டமன்ற விதிகள், மரபு ஆகியவற்றில் அவர் கொண்டிருந்த அறிவாற்றல்,